

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
БЛАЖІВСЬКА ОКСАНА ЄВГЕНІВНА

УХВАЛА

Київ

25 лютого 2021

№ 1003/0/18-21

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Блажівська Оксана Євгенівна, здійснивши попередню перевірку скарги Бойка Ігоря Ярославовича стосовно суддів Північно-Західного апеляційного господарського суду Дужича Сергія Порфірійовича, Саврія Віктора Анатолійовича, Коломис Вікторії Вікторівни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 1 лютого 2020 року надійшла скарга Бойка І.Я. (вх. № Б-651/1/7-21) на дії суддів Північно-Західного апеляційного господарського суду Дужича С.П., Саврія В.А., Коломис В.В. під час розгляду справи № 906/1036/19.

Автор скарги зазначає, що судді Дужич С.П., Саврій В.А., Коломис В.В. відкрили провадження по справі № 906/1036/19, поза межами строку на апеляційне оскарження, що відповідно до підпункту «г» пункту 1 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» є підставою для дисциплінарної відповідальності суддів, а саме порушення засад рівності всіх учасників судового процесу перед законом і судом, змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості.

У зв'язку з викладеним Бойко І.Я. просить Вищу раду правосуддя притягнути суддів Дужича С.П., Саврія В.А., Коломис В.В. до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 1 лютого 2020 скаргу передано на розгляд члену Вищої ради правосуддя Блажівській О.Є.

Статтею 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» передбачено, що дисциплінарне провадження щодо судді здійснюють дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному Законом України «Про Вищу раду правосуддя», з урахуванням вимог цього Закону.

Пунктом 1 частини третьої статті 42 Закону України «Про вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарне провадження включає попереднє

вивчення матеріалів, що мають ознаки вчинення суддею дисциплінарного проступку та прийняття рішення про відкриття дисциплінарної справи або відмову у її відкритті.

Згідно з пунктами 1 та 2 частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач): вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону, за наявності підстав, визначених пунктами 1-5 частини першої статті 44 цього Закону, - повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

Пунктом 3 частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» передбачено, що дисциплінарна скарга повинна містити конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді.

Під дисциплінарним проступком судді слід розуміти винне, протиправне невиконання ним службових обов'язків, що виражається в обмеженні або порушенні законних прав та інтересів осіб, які беруть участь у судочинстві, або перешкоджанні в доступі до правосуддя, порушенні суддівських обмежень, і так само загальноновизнаних моральних вимог.

Відповідно до відомостей, які містяться в Єдиному державному реєстрі судових рішень встановлено, що ухвалою Північно-Західного апеляційного господарського суду від 23 листопада 2020 року залишено без руху апеляційну скаргу Закритого акціонерного товариство «Житомирські ласоці» на рішення господарського суду Житомирської області, ухваленого 7 жовтня 2020 року, встановлено скаржнику 10-денний строк з дня отримання даної ухвали для усунення недоліків апеляційної скарги.

Ухвалою Північно-Західного апеляційного господарського суду від 23 листопада 2020 року залишено без руху апеляційну скаргу Закритого акціонерного товариство «Житомирські ласоці» (вх. № 3222/20) на рішення господарського суду Житомирської області, ухваленого 7 жовтня 2020 року, встановлено скаржнику 10-денний строк з дня отримання даної ухвали для усунення недоліків апеляційної скарги.

Ухвалою Північно-Західного апеляційного господарського суду від 17 грудня 2020 року повернуто заявнику разом з доданими до неї документами апеляційну скаргу Закритого акціонерного товариства «Житомирські ласоці» (вх. № 3122/20) на рішення господарського суду Житомирської області від 7 жовтня 2020 року.

Ухвалою Північно-Західного апеляційного господарського суду від 15 грудня 2020 року відкрито апеляційне провадження за скаргою Закритого акціонерного товариства «Житомирські ласоці» на рішення господарського суду Житомирської області від 7 жовтня 2020 року, розгляд апеляційної скарги призначено на 27 січня 2021 року.

Ухвалою Північно-Західного апеляційного господарського суду від 27 січня 2021 року задоволено клопотання Закритого акціонерного товариства

«Житомирські ласощі», відкладено розгляд апеляційної скарги на 11 лютого 2021 року.

За приписами статей 55, 124 Конституції України, статті 4 Господарського процесуального кодексу України (далі – ГПК України) кожній особі гарантується право на звернення до суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів, однак реалізація цього права має здійснюватися у порядку, встановленому ГПК України.

Відповідно до частини 1 статті 256 ГПК України апеляційна скарга на рішення суду подається протягом двадцяти днів, а на ухвалу суду – протягом десяти днів з дня його (її) проголошення. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Частиною третьою статті 256 ГПК України передбачено, що строк на апеляційне оскарження може бути також поновлений в разі пропуску з інших поважних причин, крім випадків, зазначених у частині другій статті 261 цього Кодексу.

Згідно до частини 1 статті 260 ГПК України апеляційна скарга реєструється у день її надходження до суду апеляційної інстанції та не пізніше наступного дня передається судді-доповідачу, визначеному в порядку, встановленому статтею 32 цього Кодексу.

У статті 268 ГПК України зазначено, що після проведення підготовчих дій суддя-доповідач доповідає про них колегії суддів, яка вирішує питання про проведення додаткових підготовчих дій в разі необхідності та призначення справи до розгляду. Про дату, час та місце розгляду справи повідомляються учасники справи, якщо справа відповідно до цього Кодексу розглядається з їх повідомленням.

Водночас відповідно до положень статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускається.

Вища рада правосуддя, яка згідно зі статтею 131 Конституції України, статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», не є органом, що здійснює судочинство, не наділена повноваженнями встановлювати або оцінювати обставини справи, а надає оцінку виключно діям суддів, щодо яких проводилась попередня перевірка, та їхнє співвіднесення із діями, визначеними як дисциплінарні проступки на час їхнього вчинення.

Розглядаючи конкретну справу (здійснюючи правосуддя), суд самостійно визначає коло законодавства, що регулює спірні правовідносини, застосовує його, здійснює його тлумачення, вирішує питання про прийнятність заяв та клопотань та їхню відповідність вимогам Господарського процесуального кодексу України, надає правову оцінку обставинам справи на підставі внутрішнього переконання, що ґрунтується на приписах закону.

Одночасно попередньою перевіркою дисциплінарної скарги встановлено, що відповідно до відомостей, які містяться у Єдиному державному реєстрі судових рішень та на сайті «Судова влада України» встановлено, що розгляд справи № 906/1036/19 триває.

До того ж слід зазначити, що відповідно до частини першої статті 31 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» Вища рада правосуддя, її органи, член Вищої ради правосуддя для здійснення своїх повноважень мають право витребувати та одержувати на їх запит необхідну інформацію та документи від суддів, судів, органів суддівського самоврядування, інших органів та установ у системі правосуддя. Частиною шостої статті передбачено, що матеріали судової справи (їх копії), пояснення від суддів чи прокурорів щодо судових справ можуть бути надані на вимогу Вищої ради правосуддя, її органу або члена Вищої ради правосуддя тільки щодо тих справ, розгляд яких закінчено. Член Вищої ради правосуддя не може витребувати матеріали судових справ, розгляд яких не закінчено.

При цьому, хоча скаржник і посилається на підстави притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності, зміст дисциплінарної скарги та додані до неї матеріали не свідчать про ознаки дисциплінарного проступку суддів та по суті зводиться до незгоди із процесуальними діями суддів Дужича С.П., Саврія В.А., Коломис В.В. під час розгляду справи № 906/1036/19, яка на день подання скарги та проведення попередньої перевірки судом не розглянута.

Таким чином, враховуючи, що розгляд справи № 906/1036/19 триває, обставини викладені у скарзі, зокрема щодо відкриття провадження по справі № 906/1036/19, поза межами строку на апеляційне оскарження без матеріалів справи встановити неможливо.

Крім того, згідно зі статтями 1, 3 розділу I Кодексу суддівської етики, затвердженого XI черговим з'їздом суддів України 22 лютого 2013 року, суддя повинен бути прикладом неухильного додержання вимог закону і принципу верховенства права, присяги судді, а також дотримання високих стандартів поведінки з метою зміцнення довіри громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду. Суддя має докладати всіх зусиль до того, щоб на думку розсудливої, законослухняної та поінформованої людини його поведінка була бездоганною.

У Висновку № 3 (2002) Консультативної ради європейських суддів зазначено, що суспільна довіра та повага до судової влади є гарантіями ефективності системи правосуддя: поведінка суддів у їхній професійній діяльності, зрозуміло, розглядається громадськістю як необхідна складова довіри до судів. Судді повинні гідно поводити себе у приватному житті.

Бангалорськими принципами поведінки суддів від 19 травня 2006 року, схваленими Резолюцією Економічної та Соціальної Ради ООН від 27 липня 2006 року № 2006/23, передбачено, що довіра суспільства до судової системи, а також до авторитету судової системи в питаннях моралі, чесності та непідкупності судових органів посідає першочергове місце в сучасному демократичному суспільстві. Дотримання етичних норм, демонстрація

дотримання етичних норм є невід'ємною частиною діяльності суддів. Суддя дотримується етичних норм, не допускаючи прояву некоректної поведінки при здійсненні будь-якої діяльності, що пов'язана з його посадою.

Постійна увага з боку суспільства покладає на суддю обов'язок прийняти окремі обмеження і, незважаючи на те, що пересічному громадянину ці обов'язки могли б здатися обтяжливими, суддя приймає їх добровільно та охоче. Поведінка судді має відповідати високому статусу його посади.

Бездоганна поведінка суддів означає уникнення порушень норм етики та недопущення створення враження їх порушення не лише під час виконання професійних обов'язків, а також в особистому житті.

Високі стандарти поведінки полягають у тому, що суддя як на роботі, так і поза її межами, в повсякденному житті, має демонструвати таку поведінку, щоб оточуючі люди бачили в ньому еталон порядності і справедливості – високоморальну, чесну, стриману, врівноважену людину. При цьому суддя має не лише подавати особистий приклад, але й пропагувати етичну поведінку серед оточуючих.

Попередньою перевіркою скарги, не встановлено обставин, які б свідчили про те, що суддями Північно-Західного апеляційного господарського суду Дужича С.П., Саврія В.А., Коломис В.В. під час здійснення правосуддя у справі № 906/1036/19 допущено поведінку, що порочить звання судді або підриває авторитет правосуддя, зокрема в питаннях моралі, чесності, непідкупності, відповідності способу життя судді його статусу, дотримання інших норм суддівської етики та стандартів поведінки, які забезпечують суспільну довіру до суду, прояв неповаги до інших суддів, адвокатів, експертів, свідків чи інших учасників судового процесу.

Як зазначалось, наразі апеляційний розгляд справи № 906/1036/19 не завершено, тому оцінка процесуальним діям суддів Дужича С.П., Саврія В.А., Коломис В.В., та надання вказівок щодо дій, які мають бути вчинені зазначеними суддями під час здійснення ними правосуддя у справі до ухвалення остаточного судового рішення є втручанням у здійснення правосуддя, що суперечить вимогам статей 126, 129 Конституції України та одному із основоположних принципів судочинства – незалежності суддів.

Таким чином, за результатами попередньої перевірки встановлено, що зміст дисциплінарної скарги свідчить, що остання не містить відомостей про наявність у діях суддів Північно-Західного апеляційного господарського суду Дужича С.П., Саврія В.А., Коломис В.В. ознак дисциплінарного проступку суддів, передбаченого статтею 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Згідно з пунктами 2, 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повернення скаржнику, якщо вона не містить конкретних відомостей про ознаки дисциплінарного проступку суддів.

З огляду на викладене, скарга Бойка І.Я. підлягає залишенню без розгляду та поверненню скаржнику.

Одночасно роз'яснюється, що повернення скарги без розгляду не перешкоджає праву заявника на повторне звернення з відповідною скаргою до Вищої ради правосуддя. Скарга щодо дисциплінарного проступку судді (дисциплінарна скарга) повинна відповідати вимогам, передбаченим частиною другою статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

На підставі викладеного, керуючись статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 42-44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Бойка Ігоря Ярославовича стосовно суддів Північно-Західного апеляційного господарського суду Дужича Сергія Порфірійовича, Саврія Віктора Анатолійовича, Коломис Вікторії Вікторівни залишити без розгляду та повернути скаргникам.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

О.Є. Блажівська